

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

12. svibnja 2022.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Direktiva 90/435/EEZ – Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica – Članak 4. i članak 7. stavak 2. – Sprežavanje dvostrukog ekonomskog oporezivanja dividendi”

U predmetu C-556/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska), odlukom od 23. listopada 2020., koju je Sud zaprimio istog dana, u postupku

Schneider Electric SE,

Axa SA,

BNP Paribas SA,

Engie SA,

Orange SA,

L’Air Liquide, société anonyme pour l’étude et l’exploitation des procédés Georges Claude,

protiv

Premier ministre,

Ministre de l’Économie, des Finances et de la Relance,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik prvog vijeća, u svojstvu predsjednika drugog vijeća, I. Ziemele (izvjestiteljica), T. von Danwitz, P. G. Xuereb i A. Kumin, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: C. Di Bella, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 8. rujna 2021.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Schneider Electric SE, Axa SA, Engie SA, Orange SA, S. Dardour-Attali, B. Boutemy, S. Espasa-Mattei, C. Smits i C. Vannini, *avocats*,
- za L’Air Liquide, société anonyme pour l’étude et l’exploitation des procédés Georges

Claude, A. Madec i G. Blanluet, *avocats*,

- za francusku vladu, É. Toutain, E. de Moustier i A.-L. Desjonquères, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, A. Armenia i V. Uher, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 14. listopada 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumaženje članka 4. i članka 7. stavka 2. Direktive Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri različitih država članica (SL 1990., L 225, str. 6.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društava Schneider Electric SE, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA i L'Air Liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude (u daljnjem tekstu: L'Air Liquide), s jedne strane, te Premier ministrea (Francuska) i ministrea de l'Économie, des Finances et de la Relance (Francuska) u vezi s tužbom za poništenje upravnih komentara vezanih uz plaćanje poreza po odbitku prema članku 223.e codea général des impôts (Opći porezni zakonik), u verziji koja se primjenjuje na činjenice u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: CGI).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Treća uvodna izjava Direktive 90/435 glasila je:

„uzimajući u obzir da se porezne odredbe kojima su trenutno uređeni odnosi između matičnih društava i društava kćeri značajno razlikuju od jedne do druge države članice te su općenito nepovoljnije od onih primjenjivih na odnose između matičnih društava i društava kćeri iz iste države članice; da je suradnja između društava iz različitih država članica stoga nepovoljna u usporedbi sa suradnjom između društava iste države članice; potrebno je otkloniti tu nepovoljnost uvođenjem zajedničkog sustava kako bi se olakšalo zajedničko povezivanje društava na razini Zajednice.” [neslužbeni prijevod]

4 Članak 1. stavak 1. te direktive tako je glasio kako slijedi:

„Svaka država članica primjenjuje ovu Direktivu:

- na raspodjele dobiti koju primaju društva iz te države članice od svojih društava kćeri iz drugih država članica;
- na raspodjele dobiti od društava iz te države društvima iz drugih država članica koja su društva kćeri.” [neslužbeni prijevod]

5 Članak 4. stavci 1. i 2. navedene direktive propisivao je:

„1. Kada matično društvo kao član svojeg društva kćeri prima raspodijeljenu dobit, država matičnog društva, osim kada je društvo kći likvidirano:

- suzdržava se od oporezivanja takve dobiti; ili

– oporezuje takvu dobit, pri čemu ovlaštuje to društvo da odbije od iznosa svojih poreza dio poreza na dobit pravnih osoba koji je isplatilo društvo koji za dobit koju je ono raspodijelilo i, prema potrebi, iznos poreza po odbitku koji je država članica odredila društvu koji prema odredbama kojima se odstupa od članka 5., do granice iznosa odgovarajućeg nacionalnog poreza.

2. Svaka država članica zadržava mogućnost da odluči da se troškovi koji se odnose na udio kapitala i gubici koji proizlaze iz raspodjele dobiti društva koji ne odbijaju od oporezive dobiti matičnog društva. Kada su u takvom slučaju troškovi upravljanja koji se odnose na udio kapitala određeni kao jedinstvena stopa, određeni iznos ne smije prelaziti 5 % dobiti koju raspodjeljuje društvo koji." [neslužbeni prijevod]

6 Članak 5. stavak 1. te direktive propisuje:

„Dobit koju društvo koji raspodjeljuje svojem matičnom društvu izuzeta je od plaćanja poreza po odbitku, barem kad potonje ima najmanje 25 % udjela u kapitalu društva koji." [neslužbeni prijevod]

7 Člankom 6. Direktive 90/435 predviđalo se:

„Država članica matičnog društva ne može naplatiti porez po odbitku na dobit koju to trgovačko društvo prima od svojeg društva koji." [neslužbeni prijevod]

8 U skladu s člankom 7. te direktive:

„1. Pojam ‚porez po odbitku‘ kako se koristi u ovoj Direktivi ne obuhvaća plaćanje unaprijed ni predujam (*précompte*) poreza na dobit državi članici iz koje je društvo koji, koje se provodi u odnosu na raspodjelu dobiti njegovom matičnom društvu.

2. Ova Direktiva ne utječe na domaće odredbe ili odredbe na temelju sporazuma, koje su namijenjene uklanjanju ili smanjenju ekonomskog dvostrukog oporezivanja dividenda, posebno ne na odredbe koje se odnose na plaćanje odbitaka već plaćenog poreza primateljima dividenda." [neslužbeni prijevod]

9 Direktiva 90/435 stavljena je izvan snage Direktivom Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva koji različitih država članica (SL 2011., L 345, str. 8.), koja je stupila na snagu 18. siječnja 2012. Međutim, imajući u vidu vrijeme u kojem su se dogodile činjenice iz glavnog postupka, Direktiva 90/435 primjenjuje se *ratione temporis*.

10 Člankom 4. Direktive 2011/96 u stavcima 1. i 3. predviđa se:

„1. Kada matično društvo ili njegova stalna poslovna jedinica na temelju povezivanja matičnog društva sa svojim društvom koji prima raspodijeljenu dobit, država članica matičnog društva i država članica njegove stalne poslovne jedinice, osim kada je društvo koji likvidirano:

(a) suzdržava se od oporezivanja takve dobiti; ili

(b) oporezuje takvu dobit, pri čemu ovlaštuje matično društvo i stalnu poslovnu jedinicu da odbiju od iznosa porezne obveze dio poreza na dobit pravnih osoba koji se odnosi na tu dobit i koji je isplatilo društvo kći i njegova društva kćeri nižeg ranga, pod uvjetom da svaki dio trgovačkog društva i njegova društva kćeri nižeg ranga potpadaju pod odredbe utvrđene u članku 2. i ispunjavaju zahtjeve propisane u članku 3., do granice iznosa odgovarajuće obračunate porezne obveze.

[...]

3. Svaka država članica zadržava mogućnost da odluči da se troškovi koji se odnose na udio kapitala i gubici koji proizlaze iz raspodjele dobiti društva kćeri ne odbijaju od oporezive dobiti matičnog društva.

Kada su u takvom slučaju troškovi upravljanja koji se odnose na udio kapitala određeni kao jedinstvena stopa, određeni iznos ne smije prelaziti 5 % dobiti koju raspodjeljuje društvo kći.”
[neslužbeni prijevod]

Francusko pravo

Odredbe koje se odnose na porezni odbitak i predujam

11 Članak 158.a CGI-ja predviđa da osobe koje primaju dividende koje isplaćuju francuska društva raspoložu u tu svrhu prihodom koji čine iznosi koje su te osobe primile od društva i porezni odbitak u obliku kredita u Državnoj riznici. Taj porezni odbitak bio je jednak polovici iznosa koje je društvo stvarno isplatilo.

12 U skladu s člankom 223.e stavkom 1. prvim podstavkom te uredbe:

„[...] [K]ada se prihodi koje isplaćuje neko društvo naplaćuju od iznosa na temelju kojih ono ne podliježe porezu na dobit po uobičajenoj stopi [...], to društvo dužno je platiti predujam jednak iznosu kredita predviđenog u članku 158.a povezanog s raspodjelom tih dividendi. Taj predujam se duguje neovisno o korisnicima raspodjela.”

13 Članci 158.a i 223.e CGI-ja stavljeni su izvan snage, redom, za isplaćene ili primljene prihode i za porezne kredite koji se mogu upotrijebiti počevši od 1. siječnja 2005.

Odredbe o sustavu matičnih društava

14 Članak 145. CGI-ja glasi kako slijedi:

„1. Porezni sustav društava majki, kako je definiran u člancima 146. i 216., primjenjuje se na društva i ostala tijela koja podliježu porezu na dobit po uobičajenoj stopi, koja drže udjele koji ispunjavaju sljedeće uvjete:

[...]

(b) vlasnički vrijednosni papiri moraju činiti najmanje 10 % kapitala društva izdavatelja; [...]

15 Članak 146. stavak 2. CGI-ja određuje:

„Kada isplate koje izvršava mati?no društvo dovode do primjene predujma predvi?enog u ?lanku 223.e, taj se predujam, prema potrebi, umanjuje za iznos poreznih odbitaka koji su povezani s prihodima od udjela [...], ostvarenima u poreznim razdobljima koja su završila prije najviše pet godina.”

16 U skladu s ?lankom 216. CGI-ja:

„Neto dobit od udjela kapitala, na temelju koje se primjenjuje porezni sustav mati?nih društava i obuhva?ena ?lankom 145., koju mati?no društvo prima tijekom poreznog razdoblja, može se odbiti od ukupne neto dobiti [...]”

Glavni postupak i prethodno pitanje

17 Schneider Electric, Axa, Engie i Orange (u daljnjem tekstu zajedno: Schneider Electric i dr.) kao i BNP Paribas i L’Air Liquide podnijeli su Conseilu d’État (Državno vije?e) tužbu za poništenje upravnih komentara koji se odnose na ?lanak 223.e CGI-ja, objavljenih 1. studenoga 1995. u osnovnoj dokumentaciji pod oznakama 4 J 1321 i 4 J 1322, kao i upravnih komentara sadržanih u službenoj uputi 4 J-1-01 od 21. ožujka 2001., objavljenoj u bulletinu officiel des impôts n° 62 (Službeno porezno glasilo br. 62) od 30. ožujka 2001.

18 Tužitelji u glavnom postupku tvrde da se u pobijanim komentarima ponavljaju odredbe kojima se uvodi porez po odbitku iz ?lanka 223.e CGI-ja, koje nisu u skladu s odredbama ?lanka 4. Direktive 90/435, s obzirom na to da porez po odbitku ima prirodu porezne mjere koju propisuje država ?lanica mati?nog društva kojom se predvi?a ubiranje poreza kada mati?no društvo raspodjeljuje dividende i ?iju poreznu osnovicu ?ine iznosi raspodijeljenih dividendi, uklju?uju?i one koji potje?u od nerezidentnih društava k?eri tog društva.

19 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da su odredbe ?lanka 223.e CGI-ja, kako su protuma?ene pobijanim komentarima, bile primijenjene na društva Schneider Electric i dr. i na L’Air Liquide na ime, ovisno o slu?aju, poslovnih godina od 2000. do 2004., zbog raspodjele oporezivih iznosa iz dobiti koju su im isplatila društva k?eri sa sjedištem u Francuskoj, u drugim državama ?lanicama ili tre?im zemljama, te da su ta društva osporila taj iznos poreza u cijelosti.

20 Sud koji je uputio zahtjev stoga je smatrao da su društva Schneider Electric i dr. i L’Air Liquide opravdala pravni interes za osporavanje pobijanih komentara. Nasuprot tomu, društvo BNP Paribas nije dokazalo osobni interes koji ga aktivno procesno legitimira u tom pogledu, s obzirom na to da to društvo nije tvrdilo niti da su odredbe ?lanka 223.e CGI-ja, kako su protuma?ene u navedenim komentarima, bile na njega primijenjene niti da je ono bilo isklju?eno iz prednosti na koju se osobe na koje se to tuma?enje odnosi mogu pozivati.

21 Sud koji je uputio zahtjev navodi da se u pogledu poreznog tretmana dobiti koje ulaze u podru?je primjene Direktive 90/435 francuski zakonodavac odlu?io za sustav izuze?a od oporezivanja, iz ?lanka 4. stavka 1. prve alineje te direktive, uz iznimku nametanja udjela za troškove i ostale pristojbe, paušalno utvr?enog u visini od 5 %, a koji ?ini troškove i pristojbe koje snosi mati?no društvo te se odnosi na njegov udio u kapitalu društva k?eri koje je raspodijelilo te dobiti, u skladu s ?lankom 4. stavkom 2. navedene direktive. Dakle, ta se dobit izuzima od oporezivanja u visini od 95 %.

22 Taj sud isti?e da se samo na onog koji je proveo preraspodjelu primjenjuje porez po odbitku predvi?en ?lankom 223.e CGI-ja i da, stoga, s obzirom na sudsku praksu Suda, taj predujam nema svojstvo poreza po odbitku u smislu ?lanaka 5. i 6. i ?lanka 7. stavka 1. Direktive 90/435, o ?emu su stranke suglasne. Suprotno tomu, navedeni porez po odbitku može biti obuhva?en

područjem primjene članka 4. stavka 1. prve alineje Direktive 90/435.

23 Međutim, s obzirom na to da je porez po odbitku predviđen člankom 223.e CGI-ja bio jedan od konstitutivnih elemenata mehanizma ukidanja dvostrukog ekonomskog oporezivanja raspodijeljenih prihoda, sud koji je uputio zahtjev pita se nije li taj predujam obuhvaćen člankom 7. stavkom 2. Direktive 90/435. Naime, navedeni predujam duguje se u slučaju raspodjele dobiti koja je dovela do dodjele poreznog odbitka, odnosno poreznog kredita, kada se na tu dobit nije plaćao porez na dobit po općoj stopi, i njime se nastoji spriječiti to da porezni kredit povezan s tim prihodom ne bude opravdan s obzirom na porezno opterećenje koje društvo koje raspodjeljuje dobit snosi na dobit koja je raspodijeljena te time izbjegiti da dodjela tog poreznog kredita čini „neotekivanu korist” za korisnike raspodjela.

24 Budući da, u skladu s presudom od 15. rujna 2011., *Accor* (C-310/09, EU:C:2011:581), društvo koje prima dividende ima pravo na porezni kredit kojim se omogućuje osiguranje istog poreznog tretmana dividendi koje potječu od društava sa sjedištem u Francuskoj i onih koje potječu od društava sa sjedištem u drugoj državi članici, koji se uračunava u porez po odbitku iz članka 223.e CGI-ja, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev ne čini se da primjena tog predujma ima ukinak sprežavanja cilja koji se želi postići Direktivom 90/435.

25 U tim je okolnostima Conseil d'État (Državno vijeće) odlučio prekinuti postupak i uputiti Suda sljedeće prethodno pitanje:

„Jesu li odredbe članka 4. Direktive [90/435], osobito s obzirom na njezin članak 7. stavak 2., prepreka odredbi kao što je ona iz članka 223.e [CGI-ja], kojom se radi pravilne provedbe mehanizma namijenjenog uklanjanju dvostrukog ekonomskog oporezivanja dividendi prilikom preraspodjele od strane matičnog društva dobiti koju su mu raspodijelila društva kćeri sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije predviđena porezno davanje?”

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

26 Nakon iznošenja mišljenja nezavisne odvjetnice društvo *Schneider Electric* i dr. i *L'Air Liquide* dopisom su podnesenim tajništvu Suda 22. listopada 2021. zatražili da se odredi ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, u skladu s člankom 83. Poslovnika Suda.

27 U prilog svojem zahtjevu društvo *Schneider Electric* i dr. i *L'Air Liquide* najprije tvrde da su određena razmatranja koja se odnose na sustav poreznog odbitka i predujma, na kojima se temelji mišljenje nezavisne odvjetnice, pogrešna.

28 Nadalje, društvo *Schneider Electric* i dr. tvrde da se na neke od njihovih argumenata nije odgovorilo i također osporavaju brojčani primjer naveden u točki 47. mišljenja nezavisne odvjetnice.

29 Naposljetku, *L'Air Liquide* tvrdi da su određeni argumenti sadržani u mišljenju nezavisne odvjetnice proturječni, odnosno suprotni tekstu članka 7. stavka 2. Direktive 90/435 kao i pripremnim aktima te odredbe.

30 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, na temelju članka 252. drugog stavka UFEU-a, nezavisni odvjetnik, djelujući posve nepristrano i neovisno, javno iznosi obrazložena mišljenja o predmetima u kojima se u skladu sa Statutom Suda Europske unije zahtijeva njegovo sudjelovanje. Sud nije vezan ni mišljenjem ni obrazloženjem nezavisnog odvjetnika (presuda od 16. prosinca 2020., *Vijeće i dr./K. Chrysostomides & Co. i dr.*, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P i C-604/18 P, EU:C:2020:1028, t. 58. i navedena sudska praksa).

31 Osim toga, Statut Suda Europske unije i Poslovnik ne predviđaju mogućnost da zainteresirane osobe iz članka 23. tog statuta podnose očitovanja na mišljenje nezavisnog odvjetnika (presuda od 16. studenoga 2021., Prokurature Rejonowa w Miłsku Mazowieckim i dr., C-748/19 do C-754/19, EU:C:2021:931, t. 30. i navedena sudska praksa).

32 Stoga, neslaganje zainteresirane osobe iz članka 23. Statuta Suda Europske unije s mišljenjem nezavisnog odvjetnika, bez obzira na pitanja koja je potom razmatrao u svojem mišljenju, ne može samo za sebe biti opravdan razlog za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 16. studenoga 2021., Prokuratura Rejonowa w Miłsku Mazowieckim i dr., C-748/19 do C-754/19, EU:C:2021:931, t. 31. i navedenu sudsku praksu).

33 Dakako, Sud može u svakom trenutku, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, u skladu s člankom 83. svojeg Poslovnika odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili ako stranka, nakon zatvaranja tog dijela postupka, iznese novu činjenicu koja je takve prirode da ima odlučujući utjecaj na odluku Suda, ili pak ako je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta Suda Europske unije.

34 Međutim, u ovom slučaju Sud ističe da raspolaže svim potrebnim elementima za donošenje odluke i da se o ovom predmetu ne treba odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo tijekom pisane i usmene faze postupka. Usto, u zahtjevu za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka nije navedena nikakva nova činjenica koja može presudno utjecati na odluku koju Sud treba donijeti u ovom predmetu.

35 U tim okolnostima Sud, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, smatra da ne treba odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka.

Prethodno pitanje

36 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4. stavak 1. Direktive 90/435 tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da je matično društvo dužno platiti porez po odbitku u slučaju preraspodjele svojim dioničarima dobiti koju su isplatila njegova društva kćeri, što dovodi do prava na porezni odbitak, ako na tu dobit nije plaćen porez na dobit po općoj stopi i, prema potrebi, ako je taj propis obuhvaćen člankom 7. stavkom 2. te direktive.

Tumačenje članka 4. stavka 1. Direktive 90/435

37 Najprije valja navesti da iz članka 4. stavka 1. Direktive 90/435 proizlazi da, kada matično društvo na temelju povezanosti s društvom kćeri prima raspodijeljenu dobit, država članica u kojoj matično društvo ima sjedište mora se ili suzdržati od oporezivanja te dobiti ili ovlastiti to matično društvo da u svoj porez uračuna dio poreza koji je povezano društvo kćer platilo na tu dobit i, ako je potrebno, iznos poreza po odbitku koji je naplatila država članica u kojoj sjedište društva kćeri, u granicama iznosa odgovarajućeg nacionalnog poreza.

38 Direktivom 90/435 tako se izričito ostavlja izbor državama članicama između sustava izuzeća i sustava uračunavanja koji su predviđeni u njezinu članku 4. stavku 1. prvoj i drugoj alineji (presuda od 19. prosinca 2019., Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, t. 31.).

39 Prema navodima iz zahtjeva za prethodnu odluku, kako su navedeni u točki 21. ove presude, francuski zakonodavac se u člancima 145. i 216. CGI-ja opredijelio za sustav izuzeća predviđen člankom 4. stavkom 1. prvom alinejom Direktive 90/435. Stoga na postavljeno pitanje

valja odgovoriti uzimajući u obzir tu odredbu.

40 U tom pogledu valja uzeti u obzir ne samo tekst članka 4. stavka 1. prve alineje Direktive 90/435 nego i ciljeve i sustav navedene direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 8. ožujka 2017., *Wereldhave Belgium i dr.*, C-448/15, EU:C:2017:180, t. 24. i navedenu sudsku praksu).

41 Kao prvo, valja naglasiti da je tekst članka 4. stavka 1. prve alineje Direktive 90/435 u biti istovjetan onomu članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2011/96, u pogledu kojeg je Sud presudio da, predviđajući da se država članica matičnog društva i država članica njegove stalne poslovne jedinice „suzdržavaju od oporezivanja takvih dobiti”, tom se odredbom državama članicama zabranjuje oporezivanje matičnog društva ili njegove stalne poslovne jedinice na temelju dobiti koju društvo kći raspodjeljuje svojem matičnom društvu, bez obzira na to je li oporeziv događaj prema kojem se oporezuje matično društvo primitak te dobiti ili njezina daljnja raspodjela (presuda od 17. svibnja 2017., X, C-68/15, EU:C:2017:379, t. 79.).

42 Kao drugo, što se tiče konteksta članka 4. stavka 1. prve alineje Direktive 90/435, valja istaknuti da na temelju članka 4. stavka 2. te direktive svaka država članica zadržava mogućnost propisivanja da se troškovi koji se odnose na udio u društvu kćeri ne mogu odbiti od oporezive dobiti matičnog društva, pri čemu je navedeno da, ako su u tom slučaju troškovi upravljanja koji se odnose na navedeni udio paušalno određeni, paušalni iznos ne smije prelaziti 5 % dobiti koju raspodjeljuje društvo kći.

43 Kao treće, Sud je smatrao da je utvrđenje navedeno u točki 41. ove presude potvrđeno ciljem Direktive 2011/96, kojim se nastoji ukloniti dvostruko oporezivanje dobiti koju društvo kći raspodjeljuje svojem matičnom društvu na razini matičnog društva. Međutim, oporezivanje te dobiti države članice matičnog društva tog društva tijekom daljnje raspodjele te dobiti, koje ima za učinak podvrgavanje te dobiti oporezivanju koje zapravo prelazi najvišu vrijednost od 5 % predviđenu člankom 4. stavkom 3. te direktive, dovelo bi do dvostrukog oporezivanja na razini navedenog društva koje je zabranjeno navedenom direktivom (presuda od 17. svibnja 2017., X, C-68/15, EU:C:2017:379, t. 80.).

44 Direktivom 90/435 također se nastoji ostvariti takav cilj. Tako, iz treće uvodne izjave te direktive, među ostalim, proizlazi da je njezin cilj uvođenjem zajedničkog sustava oporezivanja otkloniti nepovoljnost suradnje između društava različitih država članica u odnosu na suradnju između društava iste države članice kako bi se olakšalo zajedničko povezivanje društava na razini Unije. Navedenom se direktivom također namjerava osigurati neutralnost na fiskalnom planu raspodjele dobiti društva sa sjedištem u državi članici društvu majci sa sjedištem u drugoj državi članici (presuda od 19. prosinca 2019., *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, t. 35. i navedena sudska praksa).

45 Kako bi se ostvario taj cilj neutralnosti, Direktivom 90/435 želi se izbjeći, među ostalim, pravilom predviđenim u njezinu članku 4. stavku 1. prvoj alineji, dvostruko oporezivanje te dobiti u ekonomskom smislu, odnosno izbjeći da se raspodijeljena dobit oporezuje prvo kod društva kćeri i drugi put kod matičnog društva (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2019., *Brussels Securities*, C-389/18, EU:C:2019:1132, t. 36. i navedenu sudsku praksu).

46 Slijedom toga, budući da članak 4. stavak 1. točka (a) Direktive 2011/96 ima doseg jednak dosegu članka 4. stavka 1. prve alineje Direktive 90/435 i da te dvije direktive imaju iste ciljeve, sudska praksa Suda koja se odnosi na prvu odredbu također se primjenjuje na drugu odredbu (vidjeti u tom smislu presudu od 2. travnja 2020., *GVC Services (Bulgaria)*, C-458/18, EU:C:2020:266, t. 34.).

47 Osim toga, iz sudske prakse Suda najprije proizlazi da primjena članka 4. stavka 1. prve

alineje Direktive 90/435 nije podvrgnuta posebnom porezu i zatim da se tom odredbom želi izbjeći da države članice donesu porezne mjere koje dovode do dvostrukog oporezivanja dobiti koju je društvo koje raspodijelilo matičnom društvu (vidjeti po analogiji presudu od 17. svibnja 2017., AFEP i dr., C-365/16, EU:C:2017:378, t. 33.).

48 Naposljetku, zabranom iz članka 4. stavka 1. prve alineje Direktive 90/435 također je obuhvaćen nacionalni propis koji, iako se njime ne oporezuju dividende koje je matično društvo primilo kao takve, može imati za posljedicu to da matično društvo neizravno podliježe oporezivanju tih dividendi (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2019., Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

49 Međutim, oporezivanje dobiti koju je društvo koje raspodijelilo svojem matičnom društvu od strane države članice matičnog društva tijekom daljnje raspodjele te dobiti, koje ima za učinak podvrgavanje te dobiti oporezivanju koje zapravo prelazi najvišu vrijednost od 5 % predviđenu člankom 4. stavkom 2. Direktive 90/435, dovelo bi do dvostrukog oporezivanja na razini navedenoga društva, koje je zabranjeno tom direktivom (vidjeti po analogiji presudu od 17. svibnja 2017., AFEP i dr., C-365/16, EU:C:2017:378, t. 32.).

50 Kao što je to istaknuto u točki 23. ove presude, iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da se porez po odbitku, kako to proizlazi iz članka 223.e CGI-ja, morao platiti u slučaju raspodjele dobiti na temelju koje je došlo do raspodjele poreznog odbitka ako se na tu dobit nije platio porez na dobit po općoj stopi na razini matičnog društva.

51 Sud je već utvrdio da je, što se tiče dividendi primljenih od društava koje su sjedištem u državi članici različitoj od matične države članice, primjena predujma imala za učinak smanjenje iznosa dividendi koje se dalje raspodjeljuju i da je matično društvo koje prima takve dividende moralo raspodijeliti dividende umanjene za iznos predujma i koji je iznos bio manji nego tijekom preraspodjele dividendi primljenih od društava koje su sjedištem u Francuskoj ili povući svoje rezerve kako bi dobilo iznos koji je jednak iznosu koji treba platiti na ime poreza po odbitku i tako povećati iznos raspodijeljenih dividendi (vidjeti u tom smislu presudu od 15. rujna 2011., Accor, C-310/09, EU:C:2011:581, t. 49. i 50.).

52 Kao što to proizlazi iz spisa kojim Sud raspolaže, u skladu s člankom 223.e CGI-ja, taj predujam odgovarao je poreznom odbitku koji je bio povezan s dividendama koje je matično društvo majka raspodijelilo svojim dionicarima, koji je, u skladu s člankom 158.a CGI-ja, bio jednak polovici iznosa koje je to društvo stvarno isplatilo.

53 Primjena navedenog predujma stoga je mogla imati za učinak oporezivanje dobiti koju je matično društvo primilo od svojih društava koje su sjedištem u državi članici različitoj od matične države članice, prilikom njihove preraspodjele, koje prelazi gornju granicu od 5 % predviđenu člankom 4. stavkom 2. Direktive 90/435, protivno toj direktivi.

54 To utvrđenje ne može dovesti u pitanje okolnost da, kao što to navodi sud koji je uputio zahtjev, društva koja su primala dividende od društva koje su sjedištem u državi članici različitoj od matične države članice ostvaruju na temelju članka 49. i 63. UFEU-a, kako ih je protumačio Sud u presudi od 15. rujna 2011., Accor (C-310/09, EU:C:2011:581), pravo na porezni kredit kako bi ostvarila isti porezni tretman kao i društvo koje prima dividende od društva koje su sjedištem u Francuskoj.

55 To nije da tumačenje nekog pravnog pravila prava Unije koje Sud daje izvršavajući ovlast koju mu dodjeljuje članak 267. UFEU-a pojašnjava i precizira značenje i doseg spomenutog pravnog pravila, onako kako ono treba ili je trebalo biti shvaćeno i primijenjeno od trenutka stupanja na snagu. Iz toga proizlazi da sudac tako protumačeno pravilo može i treba primjenjivati

Šak i na pravne odnose nastale i uspostavljene prije presude kojom se odlučuje o zahtjevu za tumačenje, ako su usto ispunjeni uvjeti koji omogućavaju da se pred nadležnim sudovima vodi spor o primjeni navedenog pravila (presuda od 14. svibnja 2020., B i dr. (Vertikalna i horizontalna porezna integracija), C-749/18, EU:C:2020:370, t. 60. i navedena sudska praksa).

56 Sud je u svojoj presudi od 15. rujna 2011., Accor (C-310/09, EU:C:2011:581) presudio da članke 49. i 63. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi zakonodavstvo države članice čiji je cilj sprežavanje dvostrukog ekonomskog oporezivanja dividendi, koje matičnom društvu omogućava da u predujam, koji duguje prilikom preraspodjele svojim dionicima dividendi koje su isplatila njegova društva kćeri, uračuna porezni odbitak povezan s raspodjelom tih dividendi, ako one potječu od društva kćeri sa sjedištem u toj državi članici, ali tu mogućnost ne nudi ako te dividende potječu od društva kćeri sa sjedištem u drugoj državi članici jer to zakonodavstvo u potpunosti ne predviđa pravo dodjeljivanja poreznog odbitka povezanog s raspodjelom tih dividendi koju provodi to društvo kći.

57 Iako sud koji je uputio zahtjev navodi da nakon objave presude od 15. rujna 2011., Accor (C-310/09, EU:C:2011:581), društvo koje je primilo dividende od društva kćeri sa sjedištem u državi članici različitom od dotične države članice ima pravo na porezni kredit kako bi ostvarilo pravo na isti porezni tretman kao i društvo koje prima dividende od društva kćeri sa sjedištem u Francuskoj, ipak je nesporno da nijedna zakonska ili podzakonska mjera nije donesena radi odreživanja uvjeta za dodjelu tog poreznog kredita. Uostalom, sud koji je uputio zahtjev ne potkrepljuje načine koje nacionalni sudovi primjenjuju za izražun navedenog poreznog kredita.

58 Ustaljena je sudska praksa da je pravo na povrat poreza naplaćenih u državi članici protivno pravu Unije posljedica i dodatak pravima koja se odredbama prava Unije, kako ih je protumačio Sud, dodjeljuju poreznim obveznicima (presuda od 15. rujna 2011., Accor, C-310/09, EU:C:2011:581, t. 71. i navedena sudska praksa).

59 Međutim, valja utvrditi da se nastojanjem da se poreznim kreditom otkloni neusklađenost nacionalnog propisa s člancima 49. i 63. UFEU-a, kako je to predviđeno, kao što su to na raspravi pred Sudom istaknuli Schneider Electric i dr., putem nacionalnih sudova više godina nakon stavljanja izvan snage sustava poreznog odbitka i predujma ne mogu otkloniti učinci tog propisa koji nisu u skladu s Direktivom 90/435.

60 Najprije, mogućnost korištenja takvim poreznim kreditom podvrgnuta je, među ostalim, uvjetu da su porezni obveznici u tom pogledu uveli upravne i sudske postupke i da su u mogućnosti podnijeti potrebne dokaze koje porezna tijela imaju pravo zahtijevati kako bi ocijenila jesu li ispunjeni uvjeti za poreznu pogodnost predviđenu predmetnim zakonodavstvom te, posljedično, treba li navedenu pogodnost dodijeliti (presuda od 4. listopada 2018., Komisija/Francuska (Porez po odbitku), C-416/17, EU:C:2018:811, t. 58.).

61 Valja podsjetiti na to da države članice ne smiju za ostvarivanje pogodnosti koja proizlazi iz članka 4. stavka 1. prve alineje Direktive 90/435 propisati uvjete različite od onih predviđenih tom direktivom (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2019., Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, t. 34. i navedenu sudska praksu).

62 Nadalje, kao što to istiže Europska komisija, takvo uzimanje u obzir poreznog kredita u biti dovodi do toga da se na dividende primljene od društava kćeri rezidenta u državi članici različitoj od dotične države članice primjenjuje metoda uračunavanja.

63 U tom pogledu iz sudske prakse Suda proizlazi da izbor između sustava izuzežanja i sustava uračunavanja ne dovodi nužno do istog rezultata za društvo koje prima dividende i da se država članica koja se prilikom prenošenja direktive odlučila za jedan od alternativnih sustava predviđenih

tom direktivom ne može pozivati na u?inke ili ograni?enja koja su mogla proiza?i iz provedbe drugog sustava (presuda od 12. velja?e 2009., Cobelfret, C-138/07, EU:C:2009:82, t. 48. i 50.).

64 Naposljetku, kao što je to francuska vlada priznala na raspravi, ?ak i ako se uzme u obzir porezni kredit, odre?eni dio predujma poreza mogao bi ostati, posebno ako je stopa poreza napla?ena u državi ?lanici koja nije Francuska bila niža od francuskog poreza.

65 Stoga, ?lanak 4. stavak 1. prvu alineju Direktive 90/435 treba tuma?iti na na?in da mu se protivi nacionalni propis kojim se predvi?a da je mati?no društvo dužno platiti predujam u slu?aju preraspodjele svojim dioni?arima dobiti koju su isplatila njegova društva k?eri, što dovodi do prava na porezni odbitak, ako na tu dobit nije pla?en porez na dobit po op?oj stopi, s obzirom na to da iznosi koje duguje na temelju tog predujma prelaze gornju granicu od 5 % propisanu ?lankom 4. stavkom 2. te direktive.

Tuma?enje ?lanka 7. stavka 2. Direktive 90/435

66 Me?utim, sud koji je uputio zahtjev pita se je li nacionalni propis kojim se predvi?a da je mati?no društvo dužno platiti predujam u slu?aju preraspodjele svojim dioni?arima dobiti koju su isplatila njegova društva k?eri, što dovodi do prava na porezni odbitak, ako na tu dobit nije pla?en porez na dobit po op?oj stopi, obuhva?en ?lankom 7. stavkom 2. Direktive 90/435.

67 Kako bi se odgovorilo na to pitanje, najprije valja istaknuti da iz teksta ?lanka 7. stavka 2. Direktive 90/435 proizlazi da podru?je primjene te odredbe nije ograni?eno na porez po odbitku, poput onih iz ?lanka 5. stavka 1. i ?lanka 6. te direktive. Naime, za razliku od ?lanka 7. stavka 1. navedene direktive, koji izri?ito navodi porez po odbitku, njezin ?lanak 7. stavak 2. predvi?a samo to da ista direktiva ne utje?e na primjenu nacionalnih ili ugovornih odredbi ?iji je cilj uklanjanje ili smanjenje ekonomskog dvostrukog oporezivanja dividendi, osobito odredbe o pla?anju poreznih olakšica primateljima dividendi.

68 U tom pogledu francuska vlada isti?e da iz pripremnih akata Direktive 90/435 proizlazi da su odredbe ?lanka 7. te direktive, koje nisu bile sadržane u prvotnom prijedlogu direktive koji je podnijela Komisija, dodane u taj nacrt teksta tijekom pregovora o njemu me?u državama ?lanicama, na inicijativu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, kako bi se pokrili predujam poreza na dobit (*advance corporation tax*) i s tim povezane ugovorne odredbe. Taj prijedlog ?lanka 7. poduprla je francuska delegacija, a formulacija tog ?lanka bila je izre?ena na na?in da se izri?ito odnosi na predujam poreza. Iz pripremnih akata proizlazi da je donošenjem ?lanka 7. Direktive 90/435 zakonodavac Unije o?ito imao namjeru isklju?iti iz njezina podru?ja primjene osobito francuske mehanizme predujma poreza i poreznog odbitka.

69 Me?utim, valja podsjetiti, s jedne strane, na to da namjere koje su države ?lanice izrazile u Vije?u Europske unije nemaju pravnu vrijednost ako nisu izražene u zakonskim odredbama. Naime, potonje su namijenjene obveznicima koji se moraju mo?i pouzdati u njihov sadržaj, u skladu sa zahtjevima na?ela pravne sigurnosti (presuda od 1. listopada 2009., *Gaz de France – Berliner Investissement*, C-247/08, EU:C:2009:600, t. 39.).

70 S druge strane, nesporno je da izraz „predujam” nije upotrijebljen u ?lanku 7. stavku 2. Direktive 90/435, dok se u ?lanku 7. stavku 1. te direktive navodi da izraz „porez po odbitku”, koji se upotrebljava u toj direktivi, ne uklju?uje prethodno pla?anje ili pla?anje predujma poreza na dobit državi ?lanici u kojoj sjedište ima društvo k?i, u vezi s raspodjelom dobiti mati?nom društvu. Predujam poput onoga o kojem je rije? u glavnom postupku ne dovodi do oporezivanja u korist države ?lanice u kojoj sjedište ima društvo k?i, nego se sastoji od pla?anja u korist države ?lanice u kojoj sjedište ima mati?no društvo na teret potonjeg društva. Stoga iz teksta ?lanka 7. Direktive 90/435 ne proizlazi da je predujam, poput onoga o kojem je rije? u glavnom postupku, isklju?en iz

područja primjene te direktive.

71 Nadalje, što se tiče konteksta u kojem se nalazi članak 7. stavak 2. Direktive 90/435, ne može se isključiti da se slučajevi iz njezina članka 7. stavka 1. moraju uzeti u obzir kako bi se utvrdio doseg prve odredbe. Međutim, ograničenje područja primjene članka 7. stavka 2. te direktive samo na poreze naplaćene u državi u kojoj sjedište ima društvo kći koje raspodjeljuje dividende ne proizlazi izričito iz smještanja tog stavka 2. u taj članak 7. u odnosu na njegov stavak 1.

72 U tom pogledu, točno je da je Sud presudio da, s obzirom na to da čini iznimku od općeg načela zabrane poreza po odbitku na raspodijeljenu dobit iz članka 5. stavka 1. Direktive 90/435, članak 7. stavak 2. te direktive treba usko tumačiti (presuda od 24. lipnja 2010., P. Ferrero e C. i General Beverage Europe, C-338/08 i C-339/08, EU:C:2010:364, t. 45.).

73 Međutim, budući da se predmeti u kojima je donesena presuda od 24. lipnja 2010., P. Ferrero e C. i General Beverage Europe (C-338/08 i C-339/08, EU:C:2010:364), isto kao i onaj u kojem je donesena presuda od 25. rujna 2003., Océ van der Grinten (C-58/01, EU:C:2003:495), na koju se upućuje prvom presudom, odnose na primjenu članka 5. stavka 1. Direktive 90/435, iz tih se presuda ne može zaključiti da je Sud u njima zauzeo stajalište o nepostojanju mogućnosti pozivanja na članak 7. stavak 2. te direktive u pogledu drugih oporezivanja koja nemaju obilježja poreza po odbitku, a posebno kao odstupanje od odredaba iz članka 4. navedene direktive.

74 Slijedom toga, kako bi se utvrdilo potpada li nacionalno zakonodavstvo koje propisuje da je matično društvo dužno platiti porez po odbitku u slučaju preraspodjele svojim dionicima dobiti koju su isplatila njegova društva kćeri, što dovodi do prava na porezni odbitak, ako na tu dobit nije plaćen porez na dobit po općoj stopi, pod „nacionalne ili ugovorne odredbe koje imaju za cilj uklanjanje ili smanjenje ekonomskog dvostrukog oporezivanja dividenda, posebno na odredbe koje se odnose na plaćanje odbitaka već plaćenog poreza primateljima dividenda”, na kraju treba uputiti na cilj članka 7. stavka 2. Direktive 90/435 i na cilj te direktive u cjelini.

75 U tom pogledu iz sudske prakse Suda proizlazi da članak 7. stavak 2. Direktive 90/435 dopušta ožučavanje primjene posebnih nacionalnih ili ugovornih sustava samo ako su oni u skladu sa svrhom te direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 25. rujna 2003, Océ van der Grinten, C-58/01, EU:C:2003:495, t. 102.) i ako imaju za cilj ukloniti ili smanjiti dvostruko ekonomsko oporezivanje dividendi (vidjeti u tom smislu presudu od 3. travnja 2008., Banque Fédérative du Crédit Mutuel, C-27/07, EU:C:2008:195, t. 49.).

76 S obzirom na taj cilj, moglo bi se smatrati da porezno davanje spada u područje primjene članka 7. stavka 2. Direktive 90/435 samo ako primjena tog davanja ne poništava učinke nacionalnih ili ugovornih odredbi usmjerenih na uklanjanje ili smanjenje dvostrukog ekonomskog oporezivanja dividendi (vidjeti u tom smislu presudu od 24. lipnja 2010., P. Ferrero e C. i General Beverage Europe, C-338/08 i C-339/08, EU:C:2010:364, t. 46.).

77 Konkretno, predmetno porezno davanje ne treba ocjenjivati zasebno, nego zajedno s drugim elementima mehanizma na koji se odnose nacionalne ili ugovorne odredbe kojima se želi ukinuti ili smanjiti dvostruko ekonomsko oporezivanje dividendi s kojima se to davanje uspostavlja u izravnoj vezi (vidjeti u tom smislu presudu od 25. rujna 2003., Océ van der Grinten, C-58/01, EU:C:2003:495, t. 87. i 88.).

78 U ovom predmetu, sud koji je uputio zahtjev navodi da je taj porezni odbitak, kako to proizlazi iz članka 223.e CGI-ja, jedan od sastavnih elemenata mehanizma za uklanjanje dvostrukog ekonomskog oporezivanja raspodijeljenih prihoda, kojim se nastoji spriječiti to da, u slučaju raspodjele dobiti koja dovodi do dodjele poreznog odbitka, kada ta dobit nije bila podložna

porezu na dobit po op?oj stopi, porezni kredit povezan s tim prihodom postane neopravdan s obzirom na porezno optere?enje koje društvo koje raspodjeljuje dobit snosi na dobit od koje se odbija te time izbje?i da dodjela tog poreznog kredita predstavlja „neo?ekivanu korist” za primatelje dividendi.

79 Naime, kao što proizlazi iz ?lanka 158.a CGI-ja, mati?no društvo koje je primalo dividende rezidentnog društva k?eri zbog tih dividendi imalo je pravo na porezni odbitak koji je bio jednak polovici iznosa na ime dividendi koje je to rezidentno društvo k?i isplatilo. S druge strane, takav porezni odbitak nije se odobravao na ime dividendi koje je raspodijelilo nerezidentno društvo k?i (presuda od 15. rujna 2011., Accor, C-310/09, EU:C:2011:581, t. 42.).

80 Sud je tako utvrdio da se, što se ti?e dividendi koje je primilo mati?no društvo rezidentnih društava k?eri, kada su one raspodijeljene, porezni odbitak odbija od dospjelog predujma a da navedeni predujam pritom ne smanjuje iznos dividendi koji se može raspodijeliti. Suprotno tomu, što se ti?e dividendi primljenih od nerezidentnih društava k?eri, s obzirom na to da mati?no društvo nije imalo pravo na porezni odbitak na te dividende, primjena predujma imala je za u?inak smanjenje iznosa raspodjeljivih dividendi (presuda od 15. rujna 2011., Accor, C-310/09, EU:C:2011:581, t. 49.).

81 Stoga se ne može osporiti da je predujam predvi?en ?lankom 223.e CGI-ja bio uveden u izravnoj vezi s poreznim odbitkom ispla?enim primateljima dividendi koje su raspodijelila rezidentna društva i da je tako bio uklju?en u okvir nacionalnih odredbi ?iji je cilj ukinuti ili smanjiti dvostruko ekonomsko oporezivanje dividendi kada su ih rezidentna društva isplatila rezidentnim korisnicima.

82 Me?utim, iako je cilj tih odredbi bio sprije?iti dvostruko ekonomsko oporezivanje dividendi na nacionalnoj razini, primjena navedenog predujma mogla je imati za u?inak, kao što je to navedeno u to?ki 53. ove presude, podvrgavanje dobiti koju je mati?no društvo primilo od svojih društava k?eri sa sjedištem u državi ?lanici razli?itoj od doti?ne države ?lanice dvostrukom ekonomskom oporezivanju prilikom njihove preraspodjele.

83 Kao prvo, iako, kao što je to navedeno u to?ki 76. ove presude, davanje koje bi poništilo u?inke nacionalnih odredbi ?iji je cilj uklanjanje ili smanjenje dvostrukog ekonomskog oporezivanja dividendi ne može biti obuhva?eno ?lankom 7. stavkom 2. Direktive 90/435, a *fortiori* to davanje, ?ijom bi primjenom bilo provedeno takvo dvostruko oporezivanje, nije obuhva?eno tom odredbom.

84 Kao drugo, kao što je to navedeno u to?kama 44. i 45. ove presude, Direktiva 90/435 ima za cilj ukloniti svako sankcioniranje suradnje izme?u društava iz razli?itih država ?lanica u odnosu na suradnju izme?u društava iz iste države ?lanice i izbje?i dvostruko oporezivanje dobiti koju društvo k?i raspodjeljuje svojem mati?nom društvu na razini mati?nog društva, u ekonomskom smislu, odnosno sprije?iti oporezivanje raspodijeljene dobiti, prvi put u odnosu na društvo k?er, a drugi put u odnosu na mati?no društvo.

85 Slijedom toga, mehanizam ?iji je u?inak podvrgavanje dobiti koju je mati?no društvo dobilo od svojih društava k?eri s poslovnim nastanom u državi ?lanici razli?itoj od doti?ne države ?lanice dvostrukom ekonomskom oporezivanju prilikom njezine preraspodjele tako?er nije u skladu sa svrhom Direktive 90/435. Me?utim, kao što je to navedeno u to?ki 75. ove presude, cilj je ?lanka 7. stavka 2. te direktive zadržati primjenu nacionalnih ili ugovornih sustava ako su oni u skladu sa svrhom navedene direktive.

86 Naposljetku, kao tre?e, kao što je to istaknuto u to?kama 54. i 57. ove presude, mati?na društva doista imaju pravo na povrat iznosa koji mogu jam?iti primjenu istog poreznog sustava na dividende koje raspodjeljuju njihova društva k?eri sa sjedištem u Francuskoj i one koje

raspodjeljuju njihova društva k?eri sa sjedištem u drugim državama ?lanicama, što dovodi do preraspodjele od strane navedenih mati?nih društava, kao što se to zahtijeva ?lancima 49. i 63. UFEU-a. U skladu s navodima suda koji je uputio zahtjev navedenima u to?ki 57. ove presude, taj povrat ima oblik poreznog kredita odobrenog putem sudske prakse.

87 Me?utim, primjena propisa ?iji je u?inak podvrgavanje dobiti koju je mati?no društvo primilo od svojih društava k?eri sa sjedištem u drugoj državi ?lanici prilikom njezine preraspodjele dvostrukom ekonomskom oporezivanju ne može se smatrati sukladnom cilju Direktive 90/435 ?ak i kad se u?inci tog dvostrukog oporezivanja eventualno mogu smanjiti naknadnim zahtjevom za povrat pogrešno ispla?enih iznosa, koji se temelji na nespojivosti isplate tih iznosa s ?lancima 49. i 63. UFEU-a.

88 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da ?lanak 4. stavak 1. Direktive 90/435 treba tuma?iti na na?in da mu se protivi nacionalni propis kojim se predvi?a da je mati?no društvo dužno platiti porez po odbitku u slu?aju preraspodjele svojim dioni?arima dobiti koju su isplatila njegova društva k?eri, što dovodi do prava na porezni odbitak, ako na tu dobit nije pla?en porez na dobit po op?oj stopi, s obzirom na to da iznosi koje duguje na temelju tog predujma prelaze gornju granicu od 5 % propisanu ?lankom 4. stavkom 2. te direktive. Takav propis ne potpada u podru?je primjene ?lanka 7. stavka 2. navedene direktive.

Troškovi

89 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vije?e) odlu?uje:

?lanak 4. stavak 1. Direktive Vije?a 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedni?kom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na mati?na društva i društva k?eri razli?itih država ?lanica treba tuma?iti na na?in da mu se protivi nacionalni propis kojim se predvi?a da je mati?no društvo dužno platiti porez po odbitku u slu?aju preraspodjele svojim dioni?arima dobiti koju su isplatila njegova društva k?eri, što dovodi do prava na porezni odbitak, ako na tu dobit nije pla?en porez na dobit po op?oj stopi, s obzirom na to da iznosi koje duguje na temelju tog predujma prelaze gornju granicu od 5 % propisanu ?lankom 4. stavkom 2. te direktive. Takav propis ne potpada u podru?je primjene ?lanka 7. stavka 2. navedene direktive.

Potpisi

* Jezik postupka: francuski